

Medlemmer af dette Raad, som der er Tale om her, men det er et Spørgsmaal, der kan blive Genstand for nærmere Forhandling. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke i 2det Stykke i Stedet for „Saafremt Antallet af de under dansk Lov staaende Medlemmer“ skal staa: „Saafremt Antallet af Medlemmer af dansk Nationalitet“, ellers kan jeg ikke rigtig forstaa Sammenhængen i dette Stykke.

Jeg kommer dernæst til det Afsnit, der egentlig handler om Kirke og Skole, altsaa §§ 21—34. Her støder vi først paa Spørgsmaalet om, hvor mange Provster der skal ansættes. Jeg mener ikke, det er rigtigt, saaledes som det sker her i Lovforslaget, at holde tre Muligheder aabne; det er absolut nødvendigt, forekommer det mig, at man slaar fast i Loven, om der skal være en eller to Provster eller een Provst og to Viceprovster, og jeg forstaaer ikke den Begrundelse; man i Bemærkningerne anfører for det her foreslaaede, idet man nemlig siger, at det er ikke sikkert, at man har den til Stillingen egnede Mand. Nej, det er saamænd vist, men naar man i Danmark skal udnævne en Provst, er det sandelig heller ikke sikkert, at man har den til Stillingen egnede Mand i Provstiet, men man er nødt til at udnævne en til Provst alligevel, og naar man ikke har den bedste, maa man tage den næstbedste. Jeg synes ikke, man kan stille Grønland anderledes i saa Henseende, og jeg vilde meget beklage, om Ministeren vilde gaa bort fra den Ordning, som er gennemført med de to Provster, idet det saa vilde kunne medføre, at den Grønlænder, der er konstitueret som Provst i Nordgrønland, ikke vilde vedblive at være det, hvad jeg vilde anse for i høj Grad urigtigt. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at man maatte kræve af en Provst paa Grønland, at han var dansk Teolog. Jeg tror slet ikke, man behøver at stille dette Krav, jeg tror, at den Mand, der er Tale om her, i høj Grad har vist sig Stillingen voksen, det indrømmes vist ogsaa fra alle Sider, og derfor er det ogsaa mit Haab, at han fra at være konstitueret Provst i Nordgrønland snart maa blive fast ansat

Provst, samt at man vil fastslaa den Ordning i Loven, at der skal være to Provster.

Men det allermest betydningsfulde Spørgsmaal i det Afsnit, som vedrører Skolen, er efter min Mening Spørgsmaalet om det danske Sprogs Stilling i den grønlandske Folkeskole. Her maa jeg tilstaa, at jeg nærer den allerstørste Betænkelighed, naar jeg ser, at det foreslaas i Lovforslaget, at Dansk skal indføres som tvungent Fag i de grønlandske Skoler. Jeg ser vel, at der gives Mulighed for Dispensation, men faktisk slaar man dog fast, at Dansk skal være et tvungent Fag. Rent bortset fra, at det er en Bestemmelse, som vil blive en Bestemmelse paa Papiret, idet man overhovedet slet ikke kan gennemføre den før i en ret fjern Fremtid, fordi man ikke har de Lærerkrafter, der skal til i saa Henseende, maa jeg hævde, at det vil være Uret, om man vil tvinge Dansk ind i den grønlandske Folkeskole. Tænk blot paa den umaadelige Forskel, der er mellem Dansk og Grønlandsk, tænk paa, hvad det vilde sige, om man vilde tvinge ind i den danske Folkeskole et fremmed Sprog, der ligger det danske saa fjern, som det grønlandske gør. Jeg maa i denne Forbindelse beklage, at den højtærede Undervisningsminister saa ikke har faaet gennemført sit Forslag om de smaa Bogstaver, thi det vil da blive rent fortvilet, om man skal til at tvinge Grønlænderne til at bruge store Bogstaver, de, som ikke en Gang bruger store Bogstaver efter Punktum, men kun lige til Egenavnene. Jeg mener, at tvungen Undervisning i Dansk er en baade uigennemførlig og urigtig Foranstaltning. Lad det blive en frivillig Sag i Folkeskolen, og lad den videregaaende Undervisning tage sig af Undervisningen i Dansk, jeg tror, at man ellers vil kunne komme til at støde den nationale Bevægelse, som er ved at rejse sig oppe paa Grønland og allerede har sat sig overordentlig smukke Frugter. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, sagde, at der ikke mere var nogen eskimoisk Befolkning paa Grønland. Det er fuldkommen rigtigt, Befolkningen i Syd- og Vestgrønland er i høj Grad blandet, men trods dette er der nu ved at vaagne eller er der vaagnet en grøn-